Elektronka

70
SPŠE
PARDUBICE

Slovo ředitele, přehled obsahu a tiráž

Váleční uprchlíci u nás ve škole

Dne 24. února 2022 začal na území Ukrajiny ozbrojený konflikt vyvolaný invazí vojsk Ruské federace. Tento konflikt si již vyžádal velké množství lidských životů mezi vojáky, ale také mezi civilním obyvatelstvem. Ze zpráv o válečných zločinech, které jsou páchány během tohoto konfliktu, mrazí, a nikoho nemohou nechat klidným. Ozbrojený konflikt provází vlna válečných uprchlíků, lidí, kteří se snaží zachránit sebe a své děti útěkem do klidnějších míst Ukrajiny nebo do zahraničí. V naší republice je těchto lidí již přes 300 000. Od začátku přílivu válečných uprchlíků na naše území vznikl propracovaný systém humanitární pomoci zahrnující ubytování přicházejících lidí a pomoc v dalších oblastech života.

Naše škola se do této humanitární pomoci zapojila nabídnutím volných prostor pro ubytování v areálu Karla IV. 13 v budově A. Od 21. března 2022 využívá tyto prostory sedm nových obyvatel – tři dospělí a čtyři děti. Postarali jsme se o doplnění potřebného vybavení pro běžný život. Zaměstnanci školy přispěli k doplnění šatníku o potřebné věci a dětem přinesli velké množství hraček. Tato pomoc a ochota zaměstnanců byla oceněna vděčností nových obyvatel.

Na vzniklou situaci zareagovala vláda také v oblasti školství a díky nově přijaté legislativě je možné v průběhu školního roku přijímat ke studiu na středních školách ukrajinské děti i do 1. ročníku. Dne 22. března 2022 jsme přijali ke studiu první dvě žákyně, které měly ukončenou povinnou školní docházku a měly zájem o náš studijní program Informační technologie. V současné době mají žáci třídy 1.E (Informační technologie) čtyři a žáci 1.G (IT – Počítačová grafika) dva nové spolužáky z Ukrajiny. Přál bych si, aby tito žáci využili pobyt v naší škole k adaptaci na nové prostředí a k osvojení českého jazyka v takové míře, aby mohli naše technické obory studovat plnohodnotně a s porozuměním. K tomu přispívají jazykové kurzy, které ukrajinští žáci navštěvují mimo školu, a také jazykové kurzy, která nabízí naše škola. Po intenzivní výuce v době přijímacích zkoušek, kdy měli ostatní žáci ředitelské volno, budou následovat pravidelné kurzy v rozsahu 4 hodin týdně. Nedílnou součástí adaptace a rozvíjení jazykových znalostí je samozřejmě komunikace se spolužáky. Jsem rád, že noví spolužáci byli v obou třídách srdečně přijati a žáci obou tříd jsou ochotni ve všem pomoci. Zároveň děkuji všem vyučujícím, že se snaží zapojit nové žáky do výuky, přestože jazyková bariéra je zatím velkým problémem.

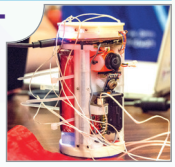
Ve dnech 12. a 13. dubna 2022 proběhly na naší škole jednotné přijímací zkoušky. V rámci těchto zkoušek se na naši školu hlásí pět uchazečů o studium z Ukrajiny. Tito uchazeči konali jednotnou přijímací zkoušku pouze z matematiky, zkouška z českého jazyka byla v souladu se školským zákonem nahrazena rozhovorem, který měl prokázat schopnost uchazečů absolvovat studijní program v českém jazyce. Přestože po měsíčním pobytu v České republice, navštěvování základní školy a případně dalších mimoškolních jazykových kurzů nemohou tito uchazeči o studium na naší škole prokázat dobrou znalost českého jazyka, byly tyto rozhovory velice užitečné. Ukázaly nám pokrok, který tyto děti v českém jazyce dokázaly během měsíce udělat, a především odhodlání a motivaci k další práci v této oblasti. V případě, že u přijímacích zkoušek uspějí, budou se moci od září plnohodnotně zapojit do studia ve vybraném studijním oboru.

Mgr. Petr Mikuláš

ÚVODNÍK
» str. 3

SLAVÍME 70 LET
» str. 4 – 7

SOUTĚŽ CANSAT
» str. 8

ROZHOVORY
» str. 9 – 17

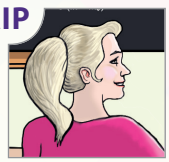

LYŽAŘSKÉ KURZY
» str. 18 – 19

TVŮRČÍ PROSTOR
» str. 20 – 23

KOMIKSOVÝ STRIP
» str. 23

KALENDÁRIUM
» str. 24

Elektronka – školní časopis SPŠE a VOŠ Pardubice

» **Vydává:**
Střední průmyslová škola elektrotechnická a Vyšší odborná škola Pardubice
Karla IV. 13, 530 02 Pardubice

Vychází 4 × ve školním roce.
Toto číslo vyšlo 22. 4. 2022.

» **Redakce a grafická úprava:**
Mgr. Jaroslav Svoboda

» **Redakční rada:**
Ing. Libor Bajer, Ing. Petr Bubák, Jan Hurda, Ing. Miroslav Jirka, Ing. Ivan Kudrna, Mgr. Gabriela Levá, Mgr. Petr Mikuláš, PaedDr. Zdeňka Sobolová, Bc. Tereza Truncová, Mgr. František Věcek, Mgr. Veronika Věcková

» **Obálka:**
Josef Martinek, 2.G, žák oboru Informační technologie – Grafika a webdesign

» **Komiksový strip:**
Mgr. Jaroslav Svoboda (str. 19)

» **Fotografie a grafika:**
archiv školy; Mgr. Marie Svobodová (str. 3)

» **Tiskne:**
PRINTERNET.CZ
Štrossova 121, 530 03 Pardubice I – Bílé Předměstí, https://printer-net.cz/

Úvodník

Před dvěma lety, na začátku jara 2020, nám rozvířila běžný rytmus našich životů celosvětová pandemie. Mnoha lidem se díky tomu změnil život, někomu méně, někomu více, někdo i onemocnění podlehl. Někdo byl dokonce natolik zachvácen strachem z představy, že se naše civilizace zhroutí, že ve velkém nakupoval do zásoby trvanlivé potraviny a toaleťák.

Život však šel dál a všichni jsme měli za ty dva roky možnost uvědomit si, že pokud člověk sám osobně má potřebu nastalou situaci nějak řešit, rozhodně pro něj není dobrým rádcem strach, ale naopak nejpraktičtější je rozhodovat se ve stavu vnitřního klidu a s nadhledem. Pak lze totiž uvidět, že černé scénáře se v reálném životě projevují jinak, než jak si je původně člověk představoval, případně děsuplné události, které nás mohou strašit ve snech a v on-line debatách, vůbec ani nenastanou. Dokonce se zdá, že nás pandemie lecčemu naučila – museli jsme totiž více pěstovat to, co nás skutečně tvoří lidmi. Učili jsme se odložit osobní malichernost a strach, více jsme si mohli sáhnout na svoji vnitřní odpovědnost, tvořivost a sílu; učili jsme se hledat řešení všemi dostupnými způsoby. A nyní? Život běží dál, civilizace funguje, dál můžeme chodit do školy a pěstovat vzdělání.

Utekly dva roky. Je zvláštní, že v době, kdy už mnoho lidí začalo zažívat optimistický pocit ze zvládnutí pandemie, přichází nová a intenzivnější výzva. Pár stovek kilometrů východně od nás zažívají miliony lidí válečné utrpení. Miliony lidí se rozhodli opustit své domovy, zachránit sebe, své děti, domácí zvířata. Museli spěchat, vzít pár batohů a opustit svoji zemi. Přišli i za námi s prosbou o pomoc a my opět po dvou letech stojíme před rozhodnutím řešit situaci, na kterou jsme nebyli připraveni. Jak v této nové situaci obstojíme?

U nás ve škole jsme přivítali mladé lidi, kteří ještě před pár týdny studovali ve své domovské Ukrajině. Náhle museli cestovat stovky kilometrů na západ a nyní hledají útočiště u nás. Rádi by pokračovali ve studiu v oborech, které odpovídají zaměření, jež studovali ve své původní škole. Je nyní na nás všech, učitelích i spolužácích, abychom jim adaptaci do nového prostředí – v podstatě adaptaci do nového života – pomohli dobře zvládnout. Je potřeba překonat jazykovou bariéru, vyrovnat se s případným strachem a šokem z událostí posledních týdnů, zvyknout si na nové prostředí… Věděli jste například, že ukrajinský vzdělávací systém má dvanáct stupňů hodnocení? My jsme zvyklí jen na pět známek, maximálně ještě připustíme známku s mínusem. Takových rozdílů mezi českým a ukrajinským vzdělávacím systémem je mnohem více.

Naštěstí mnoho věcí máme také společných. Slovanský základ našich obou jazyků umožňuje některým základním slovům rozumět i bez zdlouhavých jazykových kurzů. Máme také k dispozici on-line překladače. A určitě je dobré všimnout si, že naše republika velmi rychle nastavila pravidla a systém péče o uprchlíky.

Osobně mám optimistický pocit, že v této nové situaci existují cesty, jak tím vším společně projít, aby náš sdílený lidský potenciál kvetl tak, jak to vidíme právě teď venku v přírodě u jarních květin. I v přírodě občas probíhají pohromy, tornáda, povodně. Ale život přesto existuje dál.

Cílem těch, kteří rozpoutali konflikt, ve kterém lidé zabíjejí jiné lidi, je ovládnout mysl strachem. Ustrašený člověk je totiž dobře manipulovatelný a ztrácí zdravý úsudek a přirozený cit. Ve strachu se nežije dobře. Naštěstí vždy existuje možnost vnitřního rozhodnutí, zda mi opravdu vyhovuje být ovládán strachem, či zda je pro mě lepší zaujmout klidné vnitřní stanovisko. Někdy stačí vzít rozum do hrsti a uvědomit si, že historie nás naučila, že každá válka jednou skončí. To je prostý historický fakt. A to už může být základem ke smysluplnějšímu uvažování nad smyslem lidského života. Pojďme tedy zkusit nabídnout to nejlepší v nás i těm, jejichž život nyní nabral temné tóny. I květiny potřebují světlo.

Mgr. Jaroslav Svoboda

Nález historických dokumentů v základním kameni školy

10. června 2011 ve 12.00 hod nastal na SPŠE a VOŠ v Pardubicích slavnostní okamžik. Za přítomnosti vedení školy, zaměstnanců, památkářů, pracovníků státního archivu i médií došlo k vyjmutí kovové schrány s historickými dokumenty a jejímu otevření.

Hlavním iniciátorem mnoho let trvajícího hledání byl tehdejší vedoucí dílen pan Pavel Jedlička, který potvrdil, že v dostupných historických pramenech byly nalezeny zmínky o základním kameni školy. Hledání trvalo přibližně tři roky, nepřineslo však žádné výsledky.

Po dvou letech bylo pátrání obnoveno, tentokrát ve státním archivu, ale bohužel, nikde žádná zmínka. Další nápad už výsledky přinesl, bylo to v roce 2005 při prohledávání školního archivu. Tam pan Jedlička našel nevyplněný „Protokol sepsaný o slavnosti položení pamětního kamene při novostavbě státní reálky v Pardubicích, konané 13. listopadu 1927“, kde bylo popsáno, co a jak mělo probíhat 13. listopadu 1927. Ale nikde ani zmínka o místě uložení schrány s dokumenty.

Přesto se objev „Protokolu“ stal impulsem k novému hledání. Pan Jedlička vycházel z přesvědčení, že se hledaný základní kámen a dokumenty budou nacházet na očích těm, kdo přicházejí do naší školy hlavním vchodem. A právě ve vestibulu školy je na stěně umístěn nápis „Postaveno v letech 1926 – 1928“. Pak již vše dostalo svůj řád. Byla pozvána kamenická firma, aby sejmula pamětní desku. Nejprve byly provedeny pouze sondy ve zdi, které ukázaly, že se objevitel nachází na správné cestě.

Den před vyzdvižením dokumentů 9. června 2011 bylo provedeno odkrytí základního kamene ze strany vedlejší učebny, aby se nebouralo ve vestibulu. Zjistilo se, že základní kámen včetně nápisu tvoří jeden blok (viz navrtané otvory v kameni), ale kovová schrána v jeho blízkosti není.

Po delší době byla ale schrána objevena. Byla umístěna uvnitř základního kamene na jeho horní části. Byla zakryta plakátem a azbestovou a olověnou deskou.

K vyjmutí schrány a jejímu otevření došlo 10. června 2011 ve 12:00 hodin za přítomnosti zaměstnanců a vedení školy, pracovníků státního archivu, památkářů a pozvaných médií.

Poté byla schrána otevřena a po 84 letech byl zveřejněn její obsah. Vyjmutí dokumentů ze schrány se ujala paní archivářka a dokumenty byly poté vystaveny.

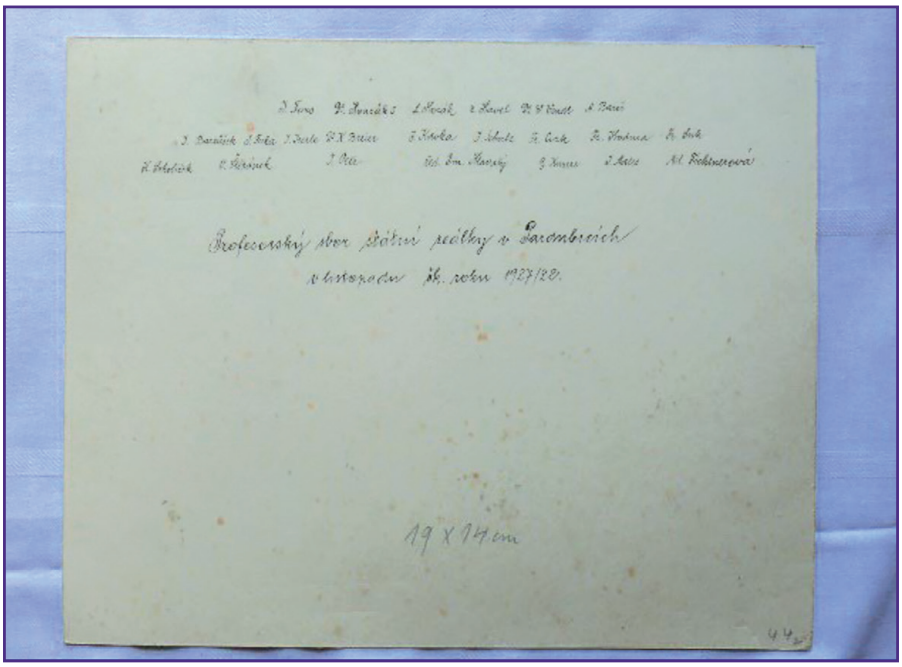

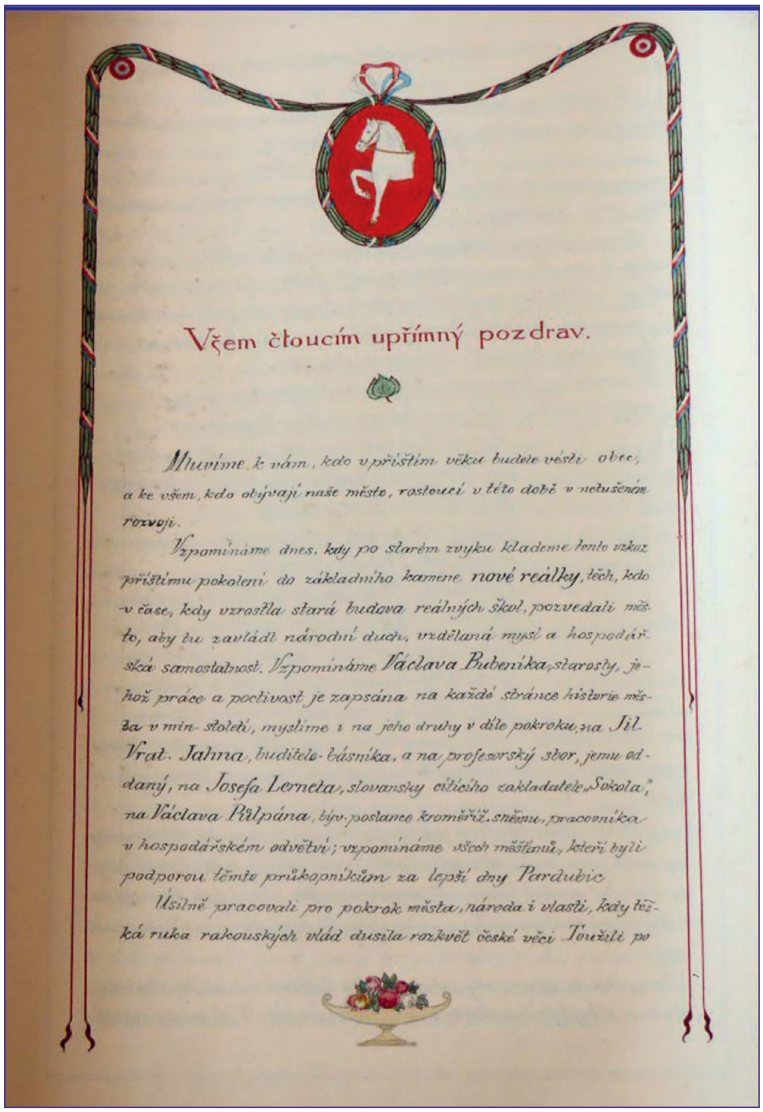

Profesorský sbor státní průmyslové školy v Pardubicích
v hospodářském školním roce 1927/28.

19 x 14 cm

Všem čtoucím upřímný pozdrav.

Mluvíme k vám, kdo v příštím věku budete vésti obec, a ke všem, kdo obývají naše město, rostoucí v této době v nebušeném rozvoji.

Vzpomínáme dnes, kdy po starém zvyku klademe tento vzkaz příštímu pokolení do základního kamene nové reálky, těch, kdo v čase, kdy vzrostla stará budova reálných škol, pozvedali město, aby tu zavládl národní duch, vzdělaná mysl a hospodářská samostatnost. Vzpomínáme Václava Bubeníka, starosty, jehož práce a poctivost je zapsána na každé stránce historie města v min. století, myslíme i na jeho druhy v díle pokroku, na Jil. Vrat. Jahna, buditele-básníka, a na profesorský sbor, jemu oddaný, na Josefa Lerneta, slovanský cítícího zakladatele „Sokola", na Václava Pilpána, býv. poslance kroměříž. sněmu, pracovníka v hospodářském odvětví; vzpomínáme všech měšťanů, kteří byli podporou těmto průkopníkům za lepší dny Pardubic.

Usilně pracovali pro pokrok města, národa i vlasti, kdy těžká ruka rakouských vlád dusila rozkvět české věci. Toužili po

Co schrána obsahovala?

Zde je seznam nalezených věcí, pořízený po otevření kovové schrány:

1.	Telegramy – 2 ks	2 ks
2.	Foto profesorského sboru	1 ks
3.	Peníze: bankovky: 20 korun (1 ks), 10 korun (1 ks) mince (á 1 ks): 1 haléř, 5 haléřů, 10 haléřů, 20 haléřů, 50 haléřů, 1 koruna, 5 korun	á 1 ks
4.	Umělecké pohlednice	13 ks
5.	Pardubice pohlednice	10 ks
6.	Zdravotní péče o školní mládež v Pardubicích – brožurka (16 str.)	1 ks
7.	Úlohy z českého jazyka – sešit	1 ks
8.	Dějiny Pardubic, díl III, část 2 (Sakař) – 261 str.	1 ks
9.	Jubilejní zpráva c. k. státní reálky v Pardubicích	1 ks
10.	VĚSTNIK VÝCHODOČESKÉ SOKOLSKÉ ŽUPY PIPPICHOVY – dovnitř vloženo: • Pardubický Sokol (1 ks) • VĚSTNÍK Východočeské sokolské župy Pilichovy (1 ks)	
11.	Sokolská budoucnost – brožura (str. 161 – 176)	1 ks
12.	Naděje vlastní – brožura (str. 81 – 92)	1 ks
13.	LXI Výroční zpráva státní reálky v Pardubicích za školní rok 1927	1 ks
14.	Krajem Pernštýnův – vlastivědní sborník	1 ks
15.	Věstník musejního spolku v Pardubicích 1926	1 ks
16.	Noviny Vpřed – 12. listopad 1927	1 ks
17.	Noviny Východ – 22. říjen 1927	1 ks
18.	Noviny Východ – 12. listopad 1927	1 ks
19.	Noviny Rudý Východ – 10. listopad 1927	1 ks
20.	Noviny Východočeský Republikán – 11. listopad 1927	1 ks
21.	Noviny Východočeský Obzor – 10. listopad 1927	1 ks
22.	Noviny Bratrství – 10. listopad 1927	1 ks
23.	Stavba budovy pro státní reálku v Pardubicích, Em. Hlavatý – dokument	1 ks
24.	Ústav pro hydrologii a zdravotní inženýrství – dopis	1 ks
25.	Protokol sepsaný o slavnosti položení pamětního kamene při novostavbě státní reálky v Pardubicích, konané 13. listopadu 1927 (bez podpisu)	2 ks
26.	Všem budoucím upřímný pozdrav – městská rada Pardubice, 13. 11. 1927	1 ks
27.	Český svět Pardubicům – Pardubice koncem roku 1924	1 ks

Kdy bychom mohli nalezené dokumenty opět uvidět?

Na oslavách školy, které proběhly pro veřejnost 15. října 2011, byly tyto dokumenty vystaveny. Poté byla schrána s původními a dodanými novými dokumenty opět uložena do základního kamene budovy dne 18. října 2011.

Uvidíme je opět?

PaedDr. Zdeňka Sobolová

CanSat – soutěž pořádaná Evropskou kosmickou agenturou

Jsme šestičlenný tým Project SkyFall.

Tento rok se účastníme mezinárodní soutěže pod záštitou Evropské kosmické agentury. Naším cílem je sestavit funkční satelit a probojovat se s ním až do Evropského finále. Jak postupujeme v plnění našeho cíle se dozvíte na našem instagramovém profilu „the_project_skyfall". V tomto článku se dočtete, co je to CanSat a co nás čeká v národním kole. SPŠE Pardubice podporuje účast žáků v této soutěži.

» Co je to CanSat?

Co je to CanSat se skrývá už v samotném názvu (Can = plechovka, Sat = satelit). CanSat je satelit o rozměrech standardní plechovky od limonády (115 × 66 mm).

V rámci soutěže je CanSat vynesen modelem rakety do výšky několik set metrů nad zem. Poté se CanSat od rakety oddělí a s pomocí padáku začne klesat zpět k zemi. Sestavený satelit má ale v průběhu sestupu splnit dvě mise: Primární a Sekundární.

Primární misí CanSatu je po dobu sestupu měřit data okolní teploty a atmosférického tlaku. Tato data pak tým musí nejméně jednou za sekundu přijímat pozemní stanicí (Ground station) a následně je vizualizovat. Primární mise je povinná a pro každý tým stejná, naopak sekundární mise závisí na iniciativě jednotlivých týmů a je dobrovolná. O naší sekundární misi si v blízké době budete moci přečíst na našem instagramovém profilu.

» Co nás čeká?

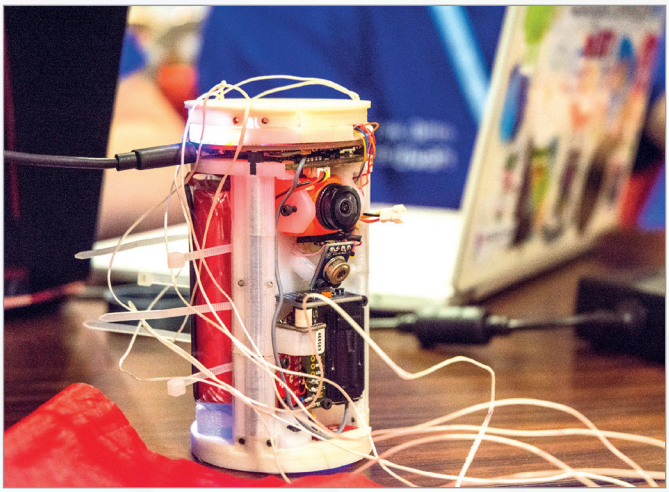
Soutěž se skládá z národních kol (národní semifinále a finále) a Evropského finále. Předběžný termín, kdy nás čeká národní finále, je 27. – 28. 5. Na něm budou CanSaty vyneseny modelem rakety s momentovým přetížením až 10 G (CanSat bude vystaven desetinásobku jeho váhy) do přibližné výšky 1000 metrů nad zem.

Pomyslný výstřel pro odstartování soutěže je moment, kdy se CanSaty oddělí od rakety. Od té chvíle už vše závisí na každém týmu. Týmy se snaží s co nejvyšší přesností zaměřit anténou svůj satelit a přijímat tak všechny údaje, co naměří. Současně s tím by CanSat měl klesat povolenou rychlostí mezi 6 až12 metry za sekundu a dopadnout na zem bez většího poškození. Následně ho týmy prostřednictvím GPS lokace začnou hledat. Splnění cílů mise, které si tým stanoví, je ale pouze polovina cesty k úspěchu.

Stejně důležitou částí všech kol je prezentace projektu, na které může pohořet i tým se sebelepším satelitem. Cílem prezentace je představit auditoriu vlastní koncept projektu, kterým tým soutěž pojal, a „prodat ho". Právě v tom hraje nemalou roli sekundární mise. Mezi další netechnické kolonky, které porota hodnotí, patří publicita, dokumentace a fungování týmu. Fungování týmu zahrnuje například spolupráci s partnery, které tým během soutěže získal. Nedílnou součástí našeho týmu jsou v tuto chvíli společnosti Laskakit, T-CZ a Fyft, které nám pomáhají realizovat naše nápady.

Vítěz národního kola postupuje do Evropského finále, které bude hostit jeden z členských států ESA.

Adam Keřka, 3.I

Rozhovor s Petrem Horálkem

Do aktuálního vydání Elektronky se nám sešlo několik zajímavých rozhovorů s absolventy naší školy.

Úvodní rozhovor byl veden s naším absolventem pardubickým rodákem Petrem Horálkem, který před pár měsíci u nás ve škole pro žáky vedl zajímavou přednášku na téma **astrofotografie**. Petr sám sebe charakterizuje jakožto popularizátora astronomie, spisovatele, cestovatele a milovníka a fotografa krás (nejen) noční oblohy. Petr je nositelem několika ocenění **snímku dne NASA** a je také **prvním českým Fotoambasadorem Evropské jižní observatoře. Evropská jižní observatoř** (European Organisation for Astronomical Research in the Southern Hemisphere – ESO) je mezivládní astronomická organizace a provozuje několik pozemních astronomických observatoří umístěných ve vysokohorské poušti Atacama v Chile (Jižní Amerika). ESO umožňuje evropským vědcům pozorování vesmíru z jižní polokoule v co nejlepších klimatických podmínkách, protože výhodou observatoře v jižních zeměpisných šířkách je například možnost pozorování středu Mléčné dráhy.

Petr Horálek je také delegátem Mezinárodní Asociace pro Tmavé Nebe (IDA).

Petr Horálek byl tak laskavý, že nám dal svolení reprodukovat v Elektronce několik jeho zajímavých a úchvatných astrofotografií.

Jakmile se čtenář dosyta pokochá krásami nočního nebe, čekají jej na stránkách 15 – 17 čtyři další rozhovory, které byly tentokrát vedeny s absolventkami našeho vyššího odborného studia.

Petr Horálek

Narodil jsem se v roce 1986 v Pardubicích, kde mě pravidelné navštěvování kroužku tamní proslulé hvězdárny téměř doslova vystřelilo ke hvězdám. Po studiích Teoretické fyziky a Astrofyziky na Masarykově Univerzitě v Brně jsem krátce pracoval jako Astronom na Akademii věd ČR, později na Hvězdárně v Úpici a také na Hvězdárně Valašské Meziříčí. V roce 2015 jsem přešel na volnou nohu jako fotograf, popularizátor astronomie, lektor fotografických kurzů, cestopisných přednášek a mnoho dalšího. Od roku 2020 pracuji na Fyzikálním ústavu v Opavě. Největší radost mám z toho, že po mně byla pojmenována planetka 6822 Horálek, stal prvním českým Fotovyslancem Evropské jižní observatoře a několik mých snímků vybral úřad NASA. Srdcem jsem ale pořád ten malý kluk, který dychtivě vzhlíží ke hvězdám a touží uzřít každý vzácný nebeský výhled nebo astronomický úkaz. Prostě hvězdář srdcem i duší…

» Jak vzpomínáte na své studium na SPŠE v Pardubicích?

Bylo to velice obtížné, neboť učitelé Technického Lycea na nás kladli mimořádně vysoké nároky, které – jak jsem později zjistil – byly už na úrovni vysokoškolských studií. Tím spíše jsem ale pak byl všem učitelům mimořádně vděčný za to, jak nás důkladně na vysokoškolskou úroveň připravili; první rok na MatFyzu v Brně jsem se doslova „flákal“. Během studií na Lyceu jsem ale ještě více upevnil svůj vztah k astronomii a zjistil, že i přes veškeré nároky školy samotné si nenechám „sebrat“ svou životní vášeň. Učitelé to na mně rychle poznali, a protože byli sice přísní, ale zároveň velmi vstřícní, spravedliví a podpůrní, mou lásku k astronomii více a více podporovali jak nejrůznějšími nezvyklými omluvenkami (namísto nemocí a návštěv lékařů jsem měl v omluvném listě často spánek po pozorování noční oblohy), tak i možnostmi se realizovat v této oblasti přímo na škole – například pořádáním různých besed a pozorování vzácných úkazů pro studenty SPŠE na pardubické hvězdárně. Byla to, řekl bych, vzácně nastavená symbióza pro středoškolského žáka.

» Co vás fascinuje na oboru astrofotografie?

Ta její nespoutanost a způsob, jak dokáže snadno přemostit laika k astronomii a astrofyzice, aniž by to stálo velké úsilí v pochopení některých fyzikálních složitostí. Astrofotografie je totiž vizuální (a tedy na první pohled uchopitelná) informace, se kterou může mozek pracovat mnohem snáz než se sadou dat a vzorců. V dnešní době sociálních sítí je právě vizuální podnět tím nejrozšířenějším informačním médiem, a tedy astrofotografie tak může člověka rychleji přiblížit k vesmíru než vzdělávací knihy (i když je to velká škoda). Proto já sám se snažím prostřednictvím astrofotografie vždy něco vzkázat, na něco poukázat. Nejčastěji na palčivý problém světelného znečištění, tedy přemíru plýtvání energie na umělé světlo v noci do těch směrů, kde to nikdo nepotřebuje a kde to naopak vadí jak přírodě tak i našemu zdraví. Dále pak na krásné jevy, které mnohdy lidé ani netuší, že mohou celkem bez obtíží uvidět i na vlastní oči – například meteorické roje, Mléčnou dráhu, občas i záření atmosféry – airglow, popelavý svit Měsíce, zvířetníkové světlo a podobně. Obloha je mimořádně pestrá a neustále se mění, je to jedna z nejkrásnějších součástí přírody kolem nás. Žel při každodenních „pozemských“ strastech a činnostech běžný člověk toto ani nepostřehne, a tak právě touto cestou na ty opomíjené krásy poukazuji.

» Existují v blízké či vzdálenější budoucnosti nějaké dosud nevyužité technologicky potenciální (třeba i exotické) zobrazovací metody vesmírných tělech a útvarů, například gravitační vlny, neutrina, atd.?

Toto je otázka na tělo spíše nějakému teoretickému astrofyzikovi, což já nejsem. Mým oborem je popularizace zejména vizuální astronomie a astrofotografie. Nicméně vzrušující technologie jsou nyní ve výstavbě zejména v Chile – jednak na observatoři Cerro Pachón se rodí nový teleskop LSST (nebo také teleskop Very Rubinové), který se zaměří na celooblohovou přehlídku v blízkém infračerveném oboru a díky obřímu rozlišení (a velkému primárnímu zrcadlu) se zasadí o sběr doposud největšího objemu dat ve vysokém rozlišení pro výzkum interakcí objektů v nadgalaktických

měřítcích. To vědce povede k lepšímu modelování (a chápání) tzv. skryté látky a skryté energie (nekorektně nazývané temná látka a temná energie z anglického překladu). Teleskop by mohl být uveden do provozu někdy kolem roku 2024. Větší „pecka" ovšem bude teleskop ELT na vrcholu hory Cerro Armazones. Zkratka pro Extremely Large Telescope naznačuje, že půjde o teleskopický kolos – dalekohled o průměru přes 39 metrů, který nás dovede ještě dál k hranici pozorovatelného vesmíru, ale také blíže k cizím světům, exoplanetám obíhajícím vzdálené hvězdy. Ten by měl být uveden do provozu okolo roku 2026. Čeká nás tedy mimořádně vzrušující období astronomie!

» Čtete rád sci-fi literaturu nebo máte nějaké oblíbené sci-fi filmy či seriály? A pokud ano, tak jaké?

Na čtení bohužel moc času nenacházím, ale při zpracování fotek rád aspoň jedním okem na vedlejším monitoru sleduji filmy. A opravdu mezi těmi nejoblíbenějšími jsou právě ty z ranku science fiction. Absolutorium u mě stále drží legendární Kontakt z roku 1997 s Jodie Fosterovou v hlavní roli. Ten film totiž není jen běžnou sci-fi, jakých Hollywood produkuje několik do roka. Jde o velmi sofistikovanou podívanou zasahující do mnoha vědních i myšlenkových oborů a i přes stáří filmu je tam stále mnoho věcí aktuálních. Není se čemu divit – ono na scénáři Kontaktu se podílel žel již zesnulý ikonický astrofyzik a popularizátor astronomie Carl Sagan, který v mnoha ohledech předběhl svou dobu. Ostatně i jeho (původní) série Cosmos z roku 1980 (mimochodem, s českými herci v epizodních rolích) je dodneška velice silné dokumentární dílo, i když neoplývá tak znamenitou technickou stránkou, jakou umožňují současné CGI technologie. Abych nezůstal jen u Kontaktu, vysoko na mém žebříčku jsou i filmy Interstellar (2014) a Počátek (2010) od uznávaného britského režiséra Christophera Nolana (v obou případech s fantastickou hudbou Hanse Zimmera), vizuálně podmanivá Gravitace (2013) se Sandrou Bullockovou a moc povedená „voyage" Pasažéři (2016) s Chrisem Prattem a Jennifer Lawrencovou. Na trošku podobné téma také vznikl roztomilý, hravý a velice trefný animák WALL-E (2008). Samozřejmě nesmím opomenout filmový opus Stanleyho Kubricka – 2001: Vesmírná Odysea (1968). Ač ne sci-fi, nýbrž hraný dokument, velmi oblíbený je u mě film Apollo 13 (1995) a následná dokumentární minisérie Ze Země na Měsíc (1998). Mezi seriály je u mě (a to asi zdaleka nejen u mě) vysoko položený Dr. Who (vysílaný v tuzemském překladu pod názvem Pán času). A mohl bych pokračovat mnohem dále, ale to už by bylo na jiný rozhovor…

» Jakými slovy byste obyčejného středoškoláka mohl namotivovat, aby pozvedl svůj zrak ke hvězdám a začal se zajímat o vesmír?

To je jednoduché – my jsme součástí vesmíru a cokoliv děláme, vytváříme, sledujeme či studujeme, vždycky s vesmírem nějak souvisí. A pak už je to jen krůček k tomu pozdvihnout hlavu k nebi a uvědomit si, za co všechno vesmíru můžeme být vděčni, protože to máme po ruce a můžeme se dál vyvíjet.

Mgr. Jaroslav Svoboda

Strana 10 dole:
„Planeta Malého prince“ je panoramatický obrázek ze zasněženého břehu Sečské přehrady na konci roku 2016. Původně měl být snímek jen podkladem pro novoroční přání, ale díky několika náhodám se nakonec stal Astronomickým snímkem dne NASA s názvem „Kdysi dávno za zimního slunovratu“.

Strana 11:
Klenoty jižního nebe nad ostrůvkem Madivaru nedaleko maledivského ostrova Rasdhoo. Scéně dominuje Jižní kříž, vpravo od něj mlhovina Carina a vlevo dvojice nejjasnějších hvězd v Kentaurovi. Ve snímku je poselství bojující proti nesmyslné a nespravedlivé válce na Ukrajině.

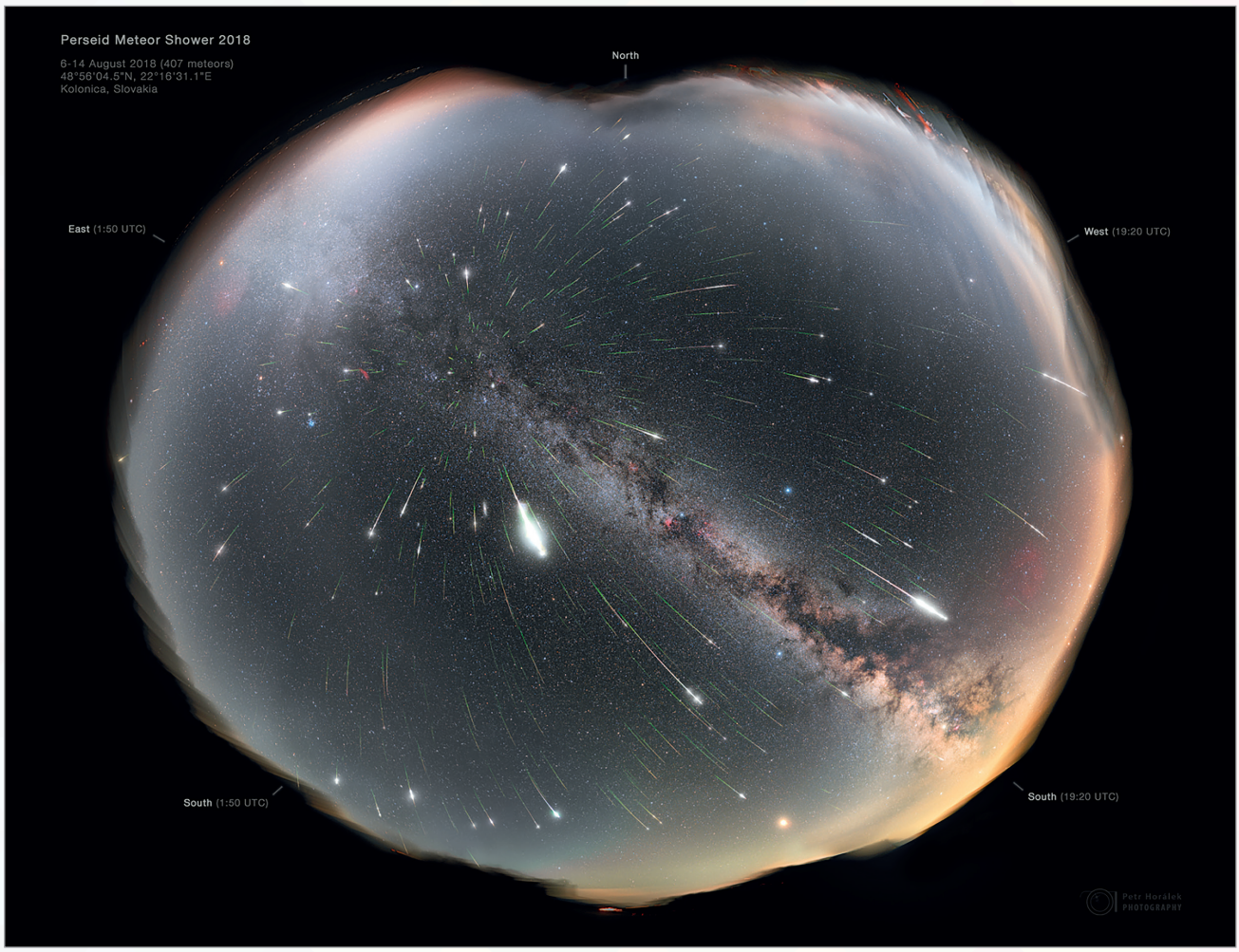
Strana 12 nahoře:
Sekvence částečného a úplného zatmění Slunce 2. července 2019 nad observatoří ESO La Silla v Chile. Snímek je vzácný v tom, že nad toutou slavnou a vědecky mimořádně produktivní observatoří se podobný úkaz nikdy předtím neodehrál a znovu nastane až v srpnu roku 2231!

Strana 12 dole:
Výhled k jasné kometě NEOWISE v červenci 2020 nad klidnou hladinou Sečské přehrady. Petr Horálek snímek zachytil tak, že aparát umístil na břeh sečského ostrůvku, nasedl na pramici a snažil se ji i sebe na hladině dokonale uklidnit, aby se zachytil spolu s kometou.

Strana 13 nahoře:
Jako „Alenka v říši divů" se člověk cítí ve vysokohorské poušti Atacama v Chile. Na snímku je malá postava právě Petr Horálek kochající se znamenitou noční oblohou u radioteleskopické observatoře ALMA ve výšce 5080 metrů nad mořem.

Strana 13 dole:
Noční nebe na observatořích ESO je považováno za jedno z těch nejkvalitnějších pro astronomický výzkum. Observatoře leží daleko od zdrojů světelného znečištění, ve vysoké nadmořské výšce a v prostředí s minimální vlhkostí. Jasno zde bývá až 320 dní v roce. Fotograficky lze zachytit i rozsáhlé komplexy zářících mlhovin, které lidské oko bohužel nevidí, neboť je na tyto odstíny v noci málo citlivé.

Strana 14 nahoře:
Přelet Mezinárodní kosmické stanice ISS před Měsícem 17. ledna 2022. Samotný přelet trval jen zlomek sekundy a k zachycení tohoto momentu byla třeba velká dávka štěstí i připravenosti.

Strana 14 dole:
Celonoční panorama maxima každoročního meteorického roje Perseidy nad Parkem tmavej oblohy Poloniny na východním Slovensku. Na snímku je celkem 407 rojových meteorů zachycených v průběhu 8 nocí, vregistrovaných do panoramatického snímku noční oblohy pořízeného v nocích maxima roje od soumraků až do úsvitů.

Rozhovory s absolventkami VOŠ oboru sociální práce

Bc. Lenka Přichystalová, DiS.

» Jaké profesi se aktuálně věnujete (můžete blíže charakterizovat náplň vaší práce)?

Pracuji jako sociální pracovnice na odboru sociálních věcí Magistrátu města Pardubic. Mám na starosti seniory a zdravotně postižené občany v rámci Pardubic a ORP Pardubic.

Tuto práci vykonávám letos v květnu osmým rokem.

Poskytuji komplexní sociální poradenství a soustavnou sociální pomoc, která vede ke zlepšení nebo udržení životní situace seniora. Jedná se například o zavedení pečovatelské služby, zajištění dovozu obědů, zajištění ošetřovatelské péče (např. převazy, dávkování léků, apod.). Dále pomoc s vyřízením žádosti do domova pro seniory, pomoc s vyřizováním dávek (nejčastěji příspěvek na bydlení, příspěvek na péči, apod.).

Spolupracuji s neziskovými organizacemi, sociálními služba, zdravotnickými zařízením, ale i širokou veřejností.

» Přispělo studium na naší škole k volbě této profese, případně jak?

Já jsem si podala žádost na VOŠ spíš tak trošku náhodou vlivem životní situace, kdy mi zemřel můj nejlepší kamarád na rakovinu, neudělala jsem státnice na VŠ a vlastně jsem si připadala ještě mladá na to jít pracovat. Tak jsem zkusila štěstí a to zafungovalo. Takže já jsem nikdy nepřemýšlela o tom, že bych byla sociální pracovnice. Ale říkala jsem si, že na rok dobré a pak půjdu na magisterské studium. Jenže mě to nějak začalo bavit a už jsem na VOŠ zůstala.

Já jsem prvotně nikdy nechtěla pracovat se seniory. Chtěla jsem spíš pracovat s dětmi. A i v rámci školní praxe jsem si spíše volila organizace, kde se pracovalo s dětmi.

Myslím, že studium na škole mi přineslo mnohem větší rozhled v praxi, než studium na vysoké škole. Měla jsem možnost porovnání, protože jsem měla za sebou tři roky na VŠ. VOŠ byla přísnější, na VŠ byla mnohem větší pohoda. Což pro mě ze začátku bylo strašně těžké, takže jsem si všechny možné absence vyčerpala hned na začátku. 😆

Po škole pak přišla nabídka, která se neodmítá, a já jsem tam, kde jsem. Je to práce náročná, ale opravdu mě baví a naplňuje. I když je to fyzicky i psychicky náročné, kolikrát bez šťastný konců…

» Na co nebo na koho z dob studií ráda vzpomínáte?

Tak toho je hodně. Pamatuji si, když jsem nastoupila do prváku, kde jsem byla skoro nejstarší ze třídy, kde bylo 30 cca devatenáctiletých a pak já, po vysoké škole s diplomem bakaláře. Říkala jsem si, že to prostě nemůžu dát. 😆

Pamatuji si na ty nekonečné diskuze s panem Houžvičkou, kdy jsem se úplně nedala a diskutovala a diskutovala. A spolužačky se divily, že se vlastně nedám. 😉

A také si pamatuji veškeré ty testy u pana Budiny, které mi nevyšly o půl bodu. Tenkrát mi to přišlo nespravedlivý, ale teď se tomu směji. 😄

Ta škola mi strašně moc dala. Nejen dobré přátele, hezké vzpomínky, ale také hodně zkušeností.

» Co byste vzkázala současným studentům a uchazečům, kteří se rozhodují pro obor sociální práce?

Pff, no to je těžké, něco vzkázat. Sociální práce je poslání a není to profese pro každého. Vidím realitu stáří a konce života a někdy to nebývá příliš hezké.

Člověk by to měl dělat s nějakým zapálením, s nadhledem, ale myslet na to, že ne každého můžeme zachránit. Zachráníme jen toho, kdo pomoci chce.

Pokud chcete dělat sociálního pracovníka, máte na půl vyhráno. 😉

Mgr. Gabriela Levá

Bc. Veronika Moravcová, DiS.

» Jaké profesi se aktuálně věnujete (můžete blíže charakterizovat náplň vaší práce)?

V současné době pracuji jako sociální pracovník na oddělení Příspěvku na péči na Úřadu práce v Pardubicích. Mojí hlavní náplní práce je provádění sociálních šetření, při kterých zjišťuji, jak jsou lidé soběstační – do jaké míry potřebují pomoc druhých při péči o sebe a o domácnost. Dále zajišťuji běžnou agendu: jednání s klienty, základní sociální poradenství, vydávám rozhodnutí, vyplácím příspěvky, atd.

» Přispělo studium na naší škole k volbě této profese, případně jak?

Rozhodně přispělo, pamatuji si, že v prvním ročníku jsem si nebyla jistá, jestli tuhle práci chci dělat, předtím jsem studovala všeobecnou sestru, chtěla jsem zkusit trochu si rozšířit obzory, ale v podstatě jsem ani moc nevěděla, kdo vlastně je sociální pracovník a jaké jsou jeho kompetence. Už v prvním ročníku mě škola vyloženě nadchla, studium mě opravdu bavilo, takže jsem velmi rychle měla jasno, že bych se této profesi chtěla i nadále věnovat.

» Na co nebo na koho z dob studií ráda vzpomínáte?

Ráda vzpomínám na školu celkově, byly to fajn tři roky.

» Co byste vzkázala současným studentům a uchazečům, kteří se rozhodují pro obor sociální práce?

Vzkázala bych jim, že pokud je láká práce s lidmi, ať určitě neváhají. I kdyby se nakonec rozhodli tuto profesi nevykonávat, studium jim dá hodně cenných informací využitelných v běžném životě. ⚛

Mgr. Gabriela Levá

Rozhovory s absolventkami VOŠ oboru sociální práce

Kateřina Havlíčková, DiS.

» Jaké profesi se aktuálně věnujete (můžete blíže charakterizovat náplň vaší práce)? Přispělo studium na naší škole k volbě této profese, případně jak?

V současné době pracuji jako sociální pracovník v organizaci CEDR Pardubice, o. p. s. Našimi klienty jsou lidé se zkušeností s duševním onemocněním, kterým se snažíme pomáhat v různých oblastech života, např. hledání a udržení zaměstnání, změna bydlení, trénování sebeobslužných činností, řešení vztahových záležitostí nebo naplňování volného času. Velká část mé pracovní náplně je zaměřená na individuální práci s klientem, kdy se věnujeme tomu, v čem by od nás potřeboval pomoci a jak udělat jeho život jednodušší nebo radostnější. Také mám na starosti vedení programu kognitivního tréninku, při kterém se s klienty zaměřujeme na posilování paměti, soustředění, rozhodování nebo plánování, sháním dobrovolníky a lektory pro jednotlivé aktivity a komunikuji s nimi, společně s týmem vymýšlíme programy aktivit a plánujeme různé akce.

Moje pracovní náplň je tak poměrně různorodá a také kreativní, protože každý klient má individuální potřeby a přání a někdy je třeba hledat a vymýšlet, jaký styl spolupráce nám bude společně vyhovovat. 😀

VOŠ měla určitě zásadní vliv na to, že jsem se k oboru sociální práce dostala. Můj původně studovaný obor byla ekonomie, ve které jsem chtěla pokračovat na VŠ, v průběhu studia jsem ale zjistila, že to asi není směr, kterým chci jít (v matice se totiž začalo objevovat mnohem víc písmen, než by se mi líbilo 😀). Rozhodla jsem se proto zapsat na VOŠ s původním záměrem dát si čas a promyslet, co vlastně chci dělat. Když jsem ale začala tento obor víc poznávat, věděla jsem, že jsem narazila na něco, co mi dává smysl a co by mě mohlo bavit. VOŠ mi pomohla i v získání práce, protože v rámci praxí jsem CEDR několikrát navštívila a znala jejich činnost i celkovou fajn atmosféru a to mi pak výběru hodně pomohlo.

» Na co nebo na koho z dob studií ráda vzpomínáte?

Nedá mi nenapsat, že jako první se mi vždy vybaví pan Budina, jeho semináře a zkoušení z otázek k absolutoriu 😀 (což pro mě bylo stresující, ale při zpětném pohledu mi to, myslím, dost pomohlo, abych absolutorium nakonec zvládla). Jinak mi VOŠ kromě teoretických znalostí dala hlavně fajn kamarádky, se kterými jsem v kontaktu a na které se v případě potřeby můžu obrátit o radu, spoustu zážitků a vzpomínek a také první seznámení s praxí a reálným fungováním v rámci sociálních služeb.

» Co byste vzkázala současným studentům a uchazečům, kteří se rozhodují pro obor sociální práce?

Že je práce v pomáhajících profesích smysluplná. A když vidíte, jak se klientovi díky vaší vzájemné spolupráci opravdu podaří změnit něco, s čím je dlouhodobě nespokojený, tak je to moc fajn pocit. 😀

Mgr. Gabriela Levá

Eva Pírková, DiS.

» Jaké profesi se aktuálně věnujete (můžete blíže charakterizovat náplň vaší práce)?

Po absolvování VOŠ v roce 2018 jsem nastoupila na pozici sociální pracovnice do Azylového domu pro ženy a matky s dětmi ve Vysokém Mýtě (SKP-CENTRUM, o. p. s.). Ke konci roku 2019 jsem již začala působit na pozici koordinátorky ve zmíněné organizaci. Náplň mé práce spočívá v: jednání se zájemcem o službu; uzavírání a ukončování smluv s uživatelkami služby; vedení administrativy (statistika, písemná i elektronická dokumentace služby ,atd.); komunikace s úřady a orgány státní správy a dalšími organizacemi (kontaktní pracoviště Úřadu práce, Orgány sociálně právní ochrany dětí, soudy, nadace, ostatní azylové domy, atd.). Dále zastávám roli klíčového pracovníka a mám zodpovědnost za individuální plánování. V rámci individuálního plánování je nejčastěji řešena problematika hledání bydlení, zaměstnání, mateřských a základních škol, pediatrů, lékařů, řešení dluhové problematiky, apod. Nejdůležitějším cílem je vždy hledání vhodného bydlení pro uživatelku a její děti. Uživatelky, které bývají ve většině případů na mateřské dovolené, nemají dostatek finančních prostředků na to, aby si mohli zajistit vlastní bydlení, tzn. složit vratnou kauci ve výši od jednoho do tří nájmů, zaplatit poplatek realitní kanceláři a složit peníze na první nájem. V takovém případě se vždy navazuje spolupráce s vhodnou nadací, která je zaměřena na matky samoživitelky nacházející se v nepříznivé sociální situaci se žádostí o finanční pomoc. S pozicí koordinátorky se pracovní náplň rozšířila o vedení týmu pracovníků; zajišťování jejich průběžného vzdělání; plánování směn; příprava a vedení porad pro pracovníky a domovního setkání pro uživatelky služby; posuzování žádostí o přijetí uživatelek; přijímání a evidence plateb od uživatelek za poskytované sociální služby do předpisu úhrad; zprostředkování nákupů a objednávek; podílení se na zvyšování kvality sociální služby (např. tvorba metodiky); podílení se při tvorbě závěrečných výročních a tiskových zpráv a podílení se při přípravě žádostí o dotace atd.

» Přispělo studium na naší škole k volbě této profese, případně jak?

Před studiem VOŠ jsem pracovala jako pojišťovací poradce. Nabízení produktů od životního pojištění po povinné ručení byla pro mě velmi zajímavá zkušenost, ale nejzajímavější na tom všem byly příběhy lidí. Zde jsem pochopila, že pojišťovnictví není obor, kterému bych se chtěla i v budoucnu věnovat. Díky mému odhodlání ke změně a skvělému přístupu vyučujících se můžu věnovat tomu, co mě baví. Během velkého množství absolvovaných praxí na nejrůznějších pracovištích, s již zkušenými sociálními pracovníky, jsem zjistila, s jakými vybranými cílovými skupinami bych ráda do budoucna pracovala, a byli mi nejbližší. Tím nechci říci, že se teorii během zkoušek vyhnete. 😀

» Na co nebo na koho z dob studií ráda vzpomínáte?

Zpětně ráda vzpomínám na všechny vyučující. Zde jsem poznala, jakým skvělým přínosem je, když jsou vyučující profesionálové z oboru a ne jen teoretici. Takový vyučující předává vlastní zkušenosti z praxe. Učení je následně mnohem příjemnější, lépe zapamatovatelné, a pokud je ještě zaměřené na obor, který vás baví, tak je také mnohem motivačnější. Samozřejmě také ráda vzpomínám na spolužáky a na vzájemnou podporu, kterou jsme si během studia a zkoušek poskytovali.

» Co byste vzkázala současným studentům a uchazečům, kteří se rozhodují pro obor sociální práce?

Troufám si říci, že asi nepotěším ty jedince, kteří mají rádi svůj klid, přesně rozvrženou práci a jsou zvyklí, že se zadané činnosti opakují. Z praxe můžu potvrdit, že sociální práce je různorodá a při jejím vykonávání není žádný den stejný. Každý den vám přinese něco nového. Poznáte klienty s nejrůznějšími povahami a rozdílnými příběhy, kteří budou vyžadovat individuální přístup. Budete se muset poprat s náhlými situacemi, které budou komplikované a kritické. Klientovi se bude zdát jakákoliv pozitivní změna nemožná. Zjistíte, že to, co je pro vás samozřejmostí, je pro některé klienty vzdálený cíl a v některých případech i nedosažitelný. Začnete chápat, že skutečné štěstí závisí na úplně jiných věcech, než je například značková kabelka. S vaší pomocí bude mít klient radost i z drobné změny, která ho posune lepším směrem. Ať už se bude jednat o hledání práce či bydlení. Někomu třeba bude stačit jen, že ho někdo vyslechne. Během praxe v azylovém domě jsem zjistila, že největší odměnou za odvedenou práci je klient, který vám přijde osobně a upřímně poděkovat za pomoc a podporu, kterou jste mu věnovali. Neděkuje jen vám, ale i zároveň celému týmu pracovníků, který se podílel na zlepšení klientovi nepříznivé sociální situace. Jestliže vás baví práce s lidmi a rádi byste hledali s klientem vhodnou cestu, jak jeho situaci změnit k lepšímu, tak právě obor sociální práce je pro vás tou správnou volbou. A jestliže nevíte, na jaké škole obor studovat, VOŠ Pardubice je TOP. Na této škole nejste žádné číslo ani anonymní student v davu. Pro mě to bylo příjemné prostředí. To poznáte sami, když vás vyučující znají jménem. Celá atmosféra je podtržena osobním a přátelským přístupem vyučujících. Škola zvládne perfektně připravit na povolání sociálního pracovníka, zejména množstvím praxe. Výhodou je, že si každou absolvovanou praxi můžete následně uvést do životopisu. Budoucí zaměstnavatel ocení, že se jako absolvent VOŠ můžete pochlubit zkušenostmi. Další výhodou je, že během praxe získáte mnoho kontaktů, a kdo ví, třeba budete natolik šikovní, že budete mít práci ještě před tím, než školu dokončíte. Jsem ráda, že jsem zrovna absolventem této školy, která mě zvládla připravit na uplatnění na trhu práce a přinesla mi mnohem jednodušší vstup do zaměstnání, proto ji často doporučuji svým přátelům, známým i svým praktikantům.

Mgr. Gabriela Levá

Lyžařské kurzy v Rakousku 5. 3. – 19. 3. 2022

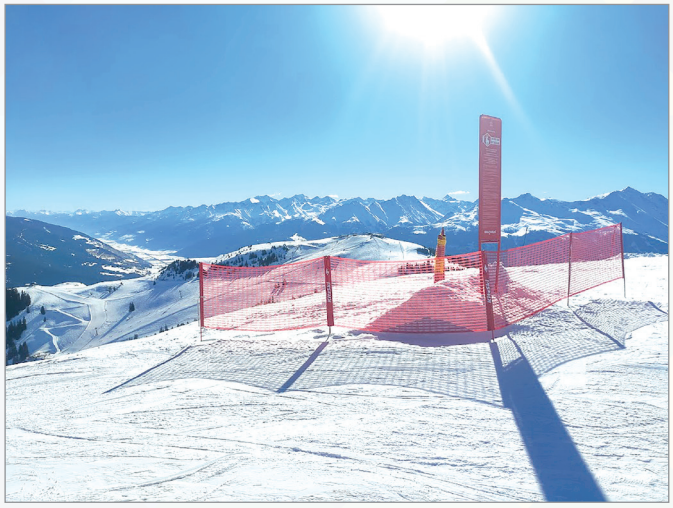
V březnu od 5. 3. až do 19. 3. 2022 jsme absolvovali dva výcvikové lyžařské kurzy v Rakousku. Na první kurz vyrazili žáci z 2.A, 2.B, 2.E, 2.I, 2.ME, 3.A, 3.G a v sobotu 12. 3. se vyměnili s žáky z 2.D, 2.G, 2.H, 3.H, 3.I.

V letošním roce jsme vyměnili autobus za čtyři dodávky s jedním vlekem a v sobotu 5. 3. 2022 vyrazili do rakouského penzionu Eckhausel ve Weyeru. Cesta byla bezproblémová a zajímavá, rozhodně dobrodružnější, než kdybychom jeli autobusem. Dodávkami jsme denně dojížděli cca 7 km do Hollersbachu, ze kterého jsme díky lanovce dosáhli na sjezdové tratě skiarény Kitzbühel. Počasí bylo opravdu nádherné a sněhové podmínky byly ideální. Na sjezdovky jsme se vydali v týdnu pětkrát a k tomu jsme při odpočinkovém dni využili jedné z nejdelších sáňkařských drah, která má cca 12 km, vypůjčili si saně a celou sjezdovku jsme si každý 2× sjeli. Překonání této dráhy zabere přibližně 20 až 30 minut při rychlosti až 50 km/h. V úterý k večeru jsme se vydali do aquacentra ve vesničce Wald im Pinzgau. Zpestřením výcviku byla jako vždy i jízda po sjezdovce Streiff – tedy Hahnenkammu v Kitzbühelu, kde se jezdí nejtěžší sjezd v rámci závodů světového poháru.

Lyžařské kurzy se opravdu vydařily, většina žáků udělala ve svých lyžařských dovednostech velký pokrok. Naježdených průměrných 50 km denně je toho nesporným důkazem.

Mgr. Veronika Věcková

Lyžařské kurzy v Rakousku 5. 3. – 19. 3. 2022

1

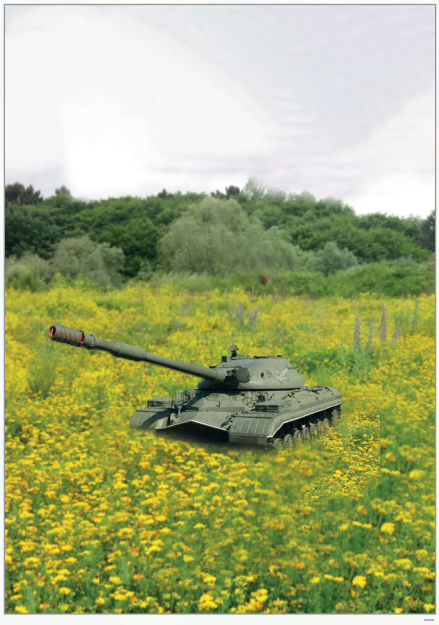
2

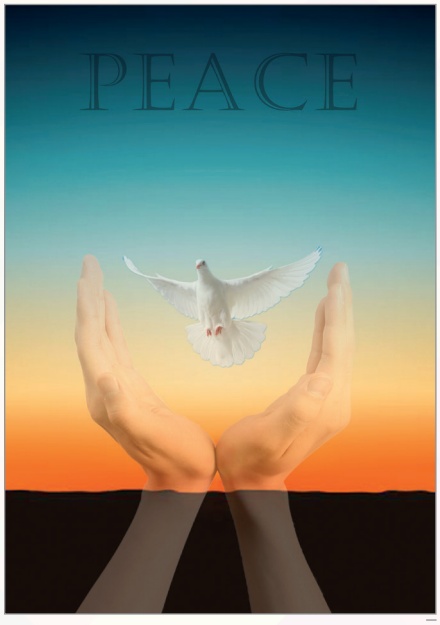
3

4

5

6

Autoři návrhů obálky tohoto vydání Elektronky:
1) Jiří Winkler, 2) Matěj Novák, 3) Jakub Krejčíř, 4) Nikolas Magerčák, 5) Radek Hendrich, 6) Damián Klejch

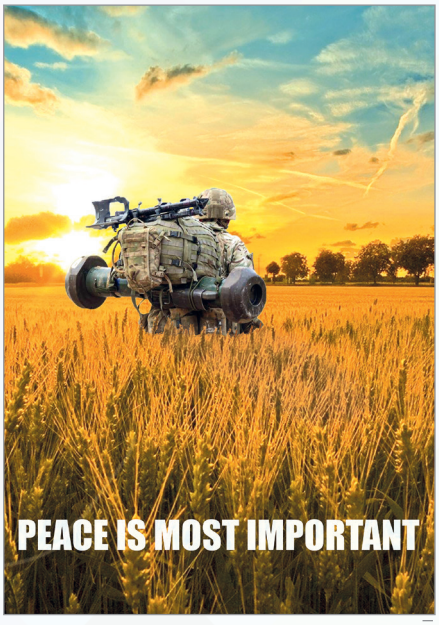
1

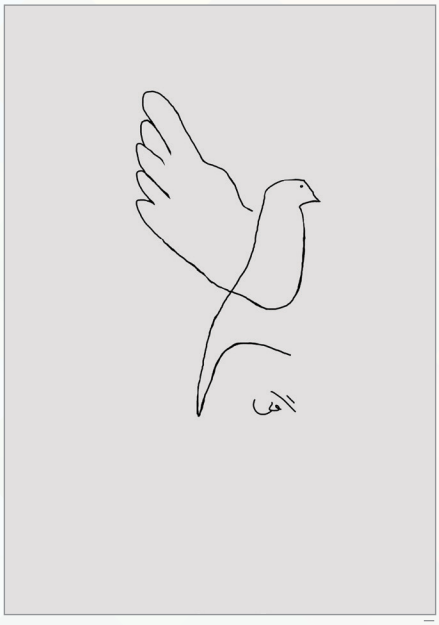
2

3

4

5

6

Autoři návrhů obálky tohoto vydání Elektronky:
1) David Vitáček, 2) Jaroslav Secký, 3) Pavel Fuxa, 4) Tomáš Kollert, 5) Daniel Lali, 6) Vojtěch Farkaš

1

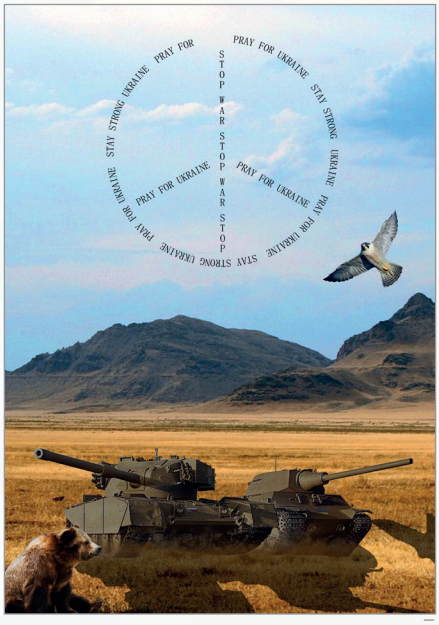
2

3

4

5

6

Autoři návrhů obálky tohoto vydání Elektronky:
1) Kryštof Hess, 2) Jan Hůla, 3) Kateřina Klejchová, 4) Adam Růžek, 5) Vítězslav Stodola, 6) Jakub Gabriel

1

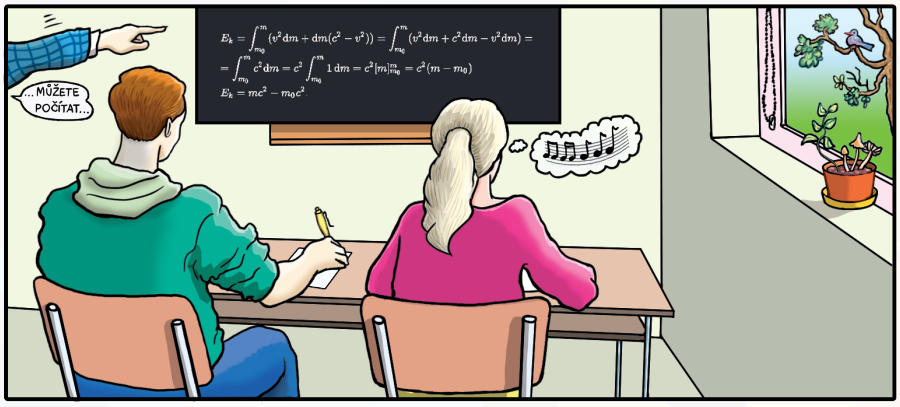
2

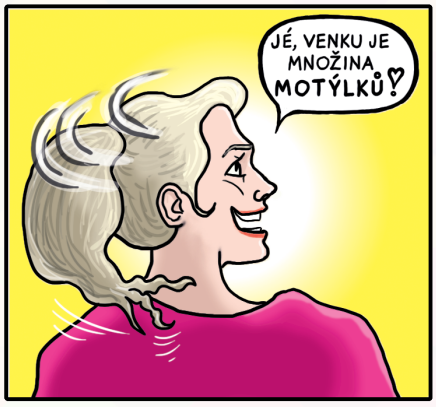
Autoři návrhů obálky tohoto vydání Elektronky:
1) Jan Jirek, **2) Josef Martinek** (autor vítězného návrhu)

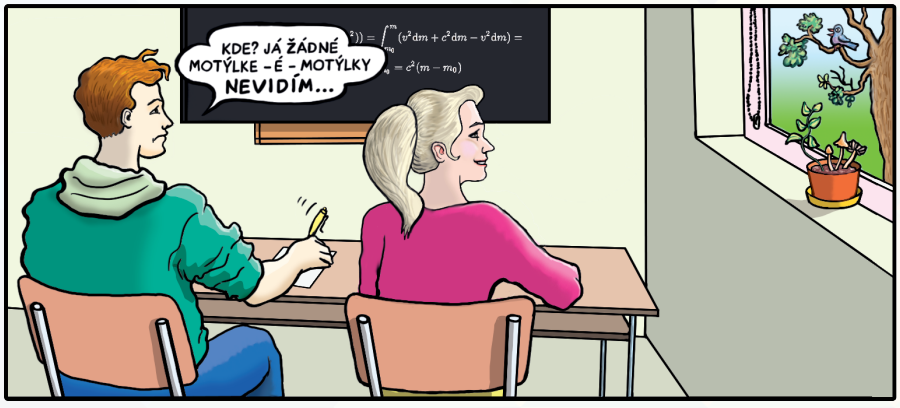
POD LAVICÍ

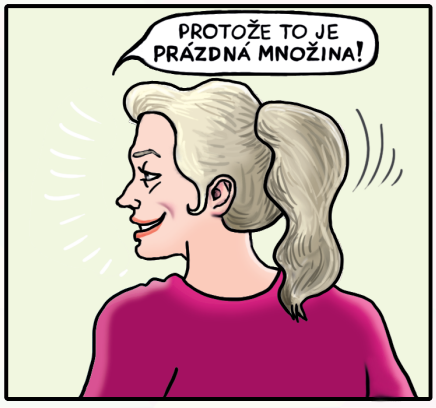
ANEB ZE ŽIVOTA ŠKOLNÍCH BYTOSTÍ

(JAKÁKOLI PODOBNOST S KÝMKOLI JE ČISTĚ NÁHODNÁ A NAPROSTO NEZÁMĚRNÁ) ☺

Kalendárium

» **pondělí 2. 5. 2022: MZ 2022 – Didaktické testy Matematika, Anglický jazyk**
celý den

» **úterý 3. 5. 2022: MZ 2022 – Didaktické testy Český jazyk a literatura**
celý den

» **středa 4. 5. 2022: MZ 2022 – Didaktické testy – Matematika rozšiřující**
celý den

» **čtvrtek 5. 5. 2022: Pátrej, pátrej, pátrači, tvé znalosti nestačí**
9:00 – 13:30

» **pondělí 9. 5.–pátek 13. 5. 2022: zápočtový týden studentů oboru SP a 3.V na VOŠ**
celý týden

» **úterý 10. 5. 2022: Třídnická hodina**
8:00 – 8:45

» **úterý 10. 5. 2022: Jednotná přijímací zkouška – 1. náhradní termín**
celý den

» **středa 11. 5. 2022: Jednotná přijímací zkouška – 2. náhradní termín**
celý den

» **středa 11. 5. 2022: Odborná konference (Atrium Palác Pardubice) – Vize rozvoje elektrotechniky a IT na Pardubicku (v rámci oslav 70 let školy)**
celý den

» **pondělí 16. 5.–pátek 3. 6. 2022: zkouškové období studentů oboru SP a 3.V**
tři týdny

» **pondělí 16. 5.–pátek 3. 6. 2022: MZ 2022 – profilová část – ústní zkoušky**
tři týdny

» **úterý 17. 5.–20. 5. 2022: Mezinárodní veletrh AMPER 2022**
Výstaviště Brno

» **pondělí 23. 5.–pátek 27. 5. 2022: Zá-počtový týden studentů VOŠ 1.V a 2.V**
celý týden

» **pondělí 30. 5.–pátek 24. 6. 2022: Zkou-škové období studentů VOŠ 1.V a 2.V**
čtyři týdny

» **pondělí 30. 5. – pátek 3. 6. 2022: Zkou-škové období studentů oboru SP a 3.V**
celý týden

» **úterý 31. 5. 2022: Prostor pro porady předmětových sekcí**
8:00 – 8:45

» **středa 1. 6. 2022: Závěrečné zkoušky oborů „H" – písemná část**
celý den

» **pondělí 6. 6.–úterý 7. 6. 2022: Závěrečné zkoušky oborů „H" – praktická část (1. skupina)**
dva dny

» **středa 8. 6. 2022: Závěrečné zkoušky oborů „H" – praktická část (2. skupina)**
celý den

» **čtvrtek 9. 6. 2022: Závěrečné zkoušky oborů „H" – praktická část (2. skupina)**
8:00 – 8:30

» **pátek 10. 6. 2022: 1. kolo přijíma-cího řízení na VOŠ**
8:00 – 14:00

» **pátek 10. 6. 2022: Slavnostní společenský večer na zámku pro zaměst-nance, bývalé zaměstnance školy a pro zvané zástupce sponzorů školy**
od 17:00 (?)

» **pondělí 13. 6.–čtvrtek 16. 6. 2022: Absolutoria na oborech VOŠ**
čtyři dny

» **úterý 14. 6. 2022: Porada vedení školy s vedoucími předmětových sekcí**
8:00 – 8:45, B333

» **sobota 18. 6. 2022: Setkání absol-ventů školy**
celý den

» **pondělí 20. 6.–pátek 24. 6. 2022: Cyklistický, sportovně turistický a vo-dácký kurz,** celý týden

» **pondělí 20. 6. 2022: Závěrečné zkoušky oborů „H" – ústní část (Rekvalifikace)**
8:00 – 8:30

» **úterý 21. 6. 2022: Závěrečné zkoušky oborů „H" – ústní část (Elektrikář)**
celý den

» **středa 22. 6. 2022: Závěrečné zkoušky oborů „H" – ústní část (Elektromechanik)**
celý den

» **čtvrtek 23. 6. 2022: Slavnostní pře-dání diplomů absolventům VOŠ**
11:00 – 12:00, Státní zámek Pardubice

» **pátek 24. 6. 2022: Uzavření klasifikace za 2. pololetí školního roku 2021/2022**
do 14:00

» **pátek 24. 6. 2022: 2. kolo přijímacího řízení na VOŠ**
8:00 – 14:00

» **pondělí 27. 6. 2022: Vyplnění zprávy třídního učitele**
do 16:00

» **úterý 28. 6. 2022: Klasifikační porada za 2. pololetí školního roku 2021/2022**
12:30 – 14:00

» **čtvrtek 30. 6. 2022: Výdej vysvědčení za školní rok 2021/2022**
8:00 – 8:45

» **čtvrtek 30. 6. 2022: Závěrečná pedagogická porada**
9:30 – 10:00

» **čtvrtek 30. 6. 2022: Porada vedení školy s poradenským pracovištěm**
10:15 – 11:00

facebook
@spse.cz

@spsepce

YouTube
SPŠE a VOŠ Pardubice